

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

10.000 gld. za slovenske šolske knjige.

Ko smo se Slovenci pred 20 in več leti pogovarjali za slovenske šole, zlasti za slovenske srednje učilnice, očitali so nam nasprotniki, da naš jezik ni za znanstveno rabo, da nemamo niti slovenskih šolskih knjig, niti slovenskih učiteljev, zlasti slovenskih profesorjev ne. Vse to oporekanje so jim slovenski domoljubi ovrgli. Na čelu našim borilcem za slovensko ravnopravnost stal je takrat ranjki Bleiweis. Da pa že pred 20 leti nismo bili brez slovenskih profesorjev, dokazal je bil nasprotnikom najbolj s tem, da je navedel imena profesorjev, ki so bili že takrat književne slovenščine zmožni in torej sposobni predavati razne predmete v slovenskem jeziku na srednjih šolah. V svojih „Novicah“ je bil že pred 20 leti priobčil kacic 150 slovenskih srednješolskih učiteljev. Težavnejše naloge bi bil imel blagi slovenski prvak, ako bi bil hotel že takrat dokazovati, da smo imeli Slovenci že tudi svoje šolske knjige, kajti takrat za srednje šole res še nismo imeli potrebnih slovenskih učil razen nekaterih knjig, ki bi se bile dale že še porabiti pri šolskem pouku, na primer Heuffer-Cigaletovo Avstrijsko cesarstvo, Vernetovo Zgodovino, Robida — Fizika in druge. Pokojni domoljub je koj sprevidel, da si bodo morali Slovenci sami ustvarjati šolske knjige, kajti od slavne vlade je malo pomoči pričakoval; saj mu je minister Giskra v obraz rekel, ko je bil došel nekoč v Ljubljano, naj si Slovenci le sami slovenske šole ustanovijo, vlada jih pri tem ne bode ovirala. No, besede ministrove so se deloma izpolnile. Slovenci so si deloma sami morali priboriti slovenskih šol, kolikor jih imajo.

Visoka vlada je na prošnjo domoljubov tu pa tam nekaj slovenščine kot učni predmet in učni jezik dovolila, toda gledé šolskih knjig je prepustila vso skrb slovenskim domoljubom in šolnikom. V obče se ne more očitati v tej točki slavni vladi kakšno pristranost ali nebriznost, ko vidimo, da se zdaj tudi književnost drugih narodov razvija skoro brez vladne pomoči. Ali dokler je bila nemška šolska književnost na prvotni stopinji, dobila je od

vlade veliko podpore, velike več, nego je dobiva dandanes slovenska knjiga. In še vedno jemlje visoko naučno ministerstvo kakšno nemško knjigo v svoje varstvo s tem, da jo založi, ali da nakupi od privatnega založnika več izvodov ali da knjigo posebno priporoča ali sploh za rabo dopušča. Nasproti slovenski knjigi se pa drži v obče bolj pasivno. Tako je dandanes in tako je bilo še pred 15 leti in več.

Da bi bili Slovenci prej došli do potrebnih slovenskih šolskih knjig, še ranjki Bleiweis ni videl druge rešitve razen te, da odloči jedini večji slovenski ljudski zastop, namreč kranjski deželni zbor v to svrhu večjo svoto. In res je bilo še pred več leti v ta namen odločenih 10.000 gld. Z delom te svote je bil tudi deželni zbor (odbor) založil o svojem času nekatere latinsko-slovenske knjige; deželni zbor kranjski je tudi bil, ki je pomagal z nekaterimi podpornimi zneski „Slovenski Matici“ in Bambergovi knjigarni, od katerih smo prejeli do zdaj največ slov. šolskih knjig za nižje gimnazije in učiteljišča, ne da bi pozabili, hvaležno se spominjati še profesorja Jesenka, ki je sam svoje knjige zalagal. Malo faktorjev je sodelovalo, a vender v kratkem času je toliko storilo, da je bilo mogoče slovenščino kot učni jezik upeljati v nižje gimnazije, nekoliko tudi na učiteljišča. Imamo za zdaj že toliko knjig, da bi lahko vse predmete tudi na učiteljiških učili v slovenščini, skoro vse, tudi v nižjih realkah, ako bi se še ondi smela slovenščina v večji meri uvesti. Ali navzlic temu nam nedostaja še vseh potrebnih knjig za razne naše učne zavode. Za nižje razrede ljudskih šol nas v obče ces. kr. šolska zaloga dobro preskrbuje; za višje razrede teh učilnic in za meščanske šole jej pa ne kaže, da bi nas s potrebnimi knjigami zalagala, ker bi se jej to le malo izplačalo. Nekaterih učil v slovenskem jeziku pogrešamo pa celó na vseh raznovrstnih slovenskih učilnicah. Takovo učilo je slovenski šolski zemljepisni atlas, ki ga nemamo še, pa ga menda ne bomo tako hitro imeli. — Slovenci pa bomo skoro gotovo (in moramo) po tem hrepeneti, da se nam odpró še slovenski nižji realni rezredi in slovenska višja gim-

nazija. Ali takrat se nam poreče zopet: Kje imate pa knjige? Na te potrebščine se moramo že zdaj pripraviti. A tukaj moramo le pri kranjskem deželnem zboru pomoči iskati. Ako se pokaže, da ima ta slavni zastop pri tem eminentno važnem kulturno-narodnem vprašanju darežljivo roko, utegnemo morda še slavno vlado pripraviti, da nas podpira. V sporazumljenji z njo naj se odloči zopet zaloga (recimo 10.000 gld.) za slovenske šolske knjige, z njenim sporazumljenjem naj se ustanovi še pri deželnem odboru poseben odbor šolnikov (profesorjev in učiteljev), ki bi upravljal ta fond, a ob jednem presojal, katere knjige bi se iz tega fonda zalagale in katere podpirale, ako jih izdá privatni založnik. S tem ne bode deželni odbor segal v delokrog slavnega naučnega ministerstva, marveč hoče mu le na pomoč priskočiti v prosep slovenske šolske literature. Ker je namreč ta zadeva za naš narodni razvoj kaj velike važnosti, naj skrbi za njo posebno korporacija, poseben odbor pod vodstvom deželnih in vladnih zastopnikov. S tem utegnemo prej pomnožiti in zboljšati naše šolske knjige. Zlaj se namreč kaj počasno nadomešča zastarela šolska knjiga z novo in boljšo. Na primer: Trije Ljubljanski šolniki so spisali boljše nemško slovnico že pred 1 $\frac{1}{2}$ letom, a ni še odobrena; ali „Pedagogiško društvo“ je izdalo slovenske vzgojeslovne knjige, a neso še dovoljene itd. Menimo, da je temu največ krivo to, ker nemamo organov v to postavljenih, ki bi se bavili s slovenskimi šolskimi knjigami, nemamo jih niti pri deželni, niti pri osrednji vladi. Vsekako treba nam je fonda v ta namen in treba nam je večjih upravnikov zanj.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Deželni zbor češki bode letos imel rešiti predlog Kvičale, da se v ljudske in meščanske šole smejo vsprejemati le učenci, ki so zavsem večši naučnega jezika, in načrt o urejenji jezikovnega občenja pri avtonomnih uradih. — Češki vseučilišniki so sklenili, da ne osnujejo novega bralnega društva, ker oblastvo ne potrdi drugače pravil, da vanje

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

II.

(Dalje.)

Gospodu župniku ni danes niti večerja teknila. Dotaknil se je le tako na videz jedila. Gospoda kaplana ni ogovoril, niti pogledal ga ni, da skoro se je izogibal njegovih pogledov. Bilo mu je danes v jedilnici prvokrat neprijetno.

„Ali ste bolni, častiti gospod?“ začel je gospod kaplan, ki je bil tudi nekako v zadregi za mizo nasproti gospodu župniku.

„V istini izgleda častiti gospod tako izmučen!“ rekla je Katra. „Tudi ni čuda! Toliko skrbij!“

Katra vzdihnila je sočutno.

Gospod župnik ni vedel, kaj bi omenil. Sedel je kakor na trnji. Otiral si je mej tem neprestano pot s čela. V jedilnici bilo je trideset stopinj gorkote.

„Da bi bil človek od železa! I železo se prebije! — Koliko je vedno novic z vseh stranij! —

Pogreb bomo imeli! — Jiříški sodnik je že v večnosti!“

„Ouřada?“

„Da, da, Jiříški sodnik. A kdo ve, kako se je vse to zgodilo! Čudno se mi zdi, skoro sumno. Bil je mož, ki je skrbel za red.“

Gospod župnik pogledal je kaplana ves današnji večer prvič, a takoj otiral si je zopet mehanski čelo.

„Odprijte! — Tu ni prestat! Kako sem rekel: v zdanjih časih je takega moža škoda, večno škoda! Mogel se je človek vsaj na koga zanesti. Ni dolgo sodnikoval!“

„A v tem kratkem času napravil je toliko, da ga bodo v Jiřicah dolgo let pomnili. Sodnika Ouřade ne bodo ondu tako brzo pozabili. Sešel sem se z njim samo jedenkrat, sicer sem se mu vedno izognil!“

„A čemu?“

Gospod župnik vprašal je nahodoma nekako živeje, kakor bi mu bila šinila v glavo misel, ki je bila vredna trdega tolarja.

„Ker je bil človek hujši nego gad, glajši nego jegulja in priliznejši nego mačka!“

Gospodu župniku zalesketale so tudi očij živeje.

„Torej ste ga spoznali v tem polu letu? — Glejte, glejte, jaz župnikujem tu nekaj dlje in poznam Ouřado nekaj lepih let, a teh lastnostij, katere mu pripisujete, vsa leta niti jedne nisem opazil. — Glejte, kako prenegljeno sodite!“

„Uničil je srečo rodovine in morda tudi njih življenja.“

„Ali menite Květa? — Njegovo ženo in hčer?“

Gospod župnik izgovoril je poslednjo besedo s sosebni priglasom.

Mlademu duhovniku zalila je kri blede lice.

„Ti so si sami zakrivili nesrečo. Vsi trije morejo očitati le sebi. Květ me res ni razžalil, istina. A priznajem vam: rad ga nesem imel nikdar. Bil je že od mladosti ošaben, trdoglav, kakor bi povsod vse razumel najbolje on sam in nihče drugi. Zato se s svekrom tudi nikdar nista mogla poravnati. In žena njegova? — Kadar je šla iz cerkve, ni niti vedela, kako naj stopi. In hči njegova? — Samo čitanje in sama knjiga takoj od mladih nog. Že v šoli bila je modra kakor Sibila. A predčasni razum maščuje se vselej potem! Ni bilo vprašanja, katerega bi ne bila razumela. Květ hotel je imeti iz nje Libušo in zato jo je tudi prekrstil. Pravo njeno ime je Lucija. A kje prišel je do naziva Světluška?

vsprejme določba, da nedijaki ne morejo biti člani. Dijaki ne morejo pogrešati sodelovanja onih, ki so jih do sedaj krepili v nadi na bodočnost naroda.

Slušatelj Levovske politehniko in Dublanske kmetijske akademije, kateri so bili zatoženi zaradi tajnega združenja, in oproščeni, kolikor jih je ruskih državljanov, sklenila je policija iztirati iz Avstrije. Zagovorniki dotičnikov so se zaradi tega pritožili pri **gališkem** namestništvu. Poleg tega sta deputaciji učiteljev imenovanih zavodov šli k namestniku prositi, da bi razveljavil ukrep policije. Policija je dovolila dijakom, da smejo ostati v Levovu pod policijskim nadzorstvom tako dolgo, da se reši pritožba. Več odličnih meščanov Levovskih je tudi pri ramestništvu storilo korake, da se razveljavi ukrep policije.

Državno sodišče bode imelo javne obravnave od 14. do 18. dne t. m. Sodilo bode o rušenju ustavne pravice glede snovanja društev, o rušenju volilne pravice, o rušenju pravice narodnega učnega jezika v šoli in o razsodbi, da morajo protestanti donošati h kongru.

Vnanje države.

Pojutrnjem pride baje **ruski** car v Berlin, da pohodi **nemškega** cesarja. O tem, kak političen pomen bo imel ta shod, so mnenja jako različna. V Berlinu, kakor se kaže, ne pričakujejo zboljšanja razmer z Rusijo. V Rusiji se pa gojé nekoliko nade, da Nemčija ne bode več podpirala avstrijskih teženj na Balkanu in bode zlasti porabila ves svoj upliv, da spravi Koburžana iz Bolgarske.

„Wiener Tagblatt“ poroča se za gotovo iz Berlina, da je **Turčija** pristopila tripelalijanci. Mi te vesti ne verjamemo, kajti večkrat se je že to poročalo, a se nikdar ni potrdilo.

Joffrin, katerega izvolitev za zbornico **francosko** je potrdila komisija, če tudi je dobil le 5500 od 14.000 oddanih glasov, misli odložiti svoj mandat. Bil bi precej odložil, mandat, pa je mislil, da bi škodovalo republikanom, ko bi tudi v Montmartru v nedeljo bila nova volitev. Agitacije, ki bi se bile tukaj razvile za Boulangerja, upivale bi tudi na druge volilne okraje.

Glasilo **Iuksemburškega** škofa Koppe hudo napada princa Viljema nassauskega, ker se je zaročil s prusko princesinjo Margareto. Dežela bode spoštovala le katoliško kneginjo.

Dopisi.

Iz Slovenskih goric 6. oktobra. [Izvirni dopis.] Naša konjereja lepo napreduje, posebno v Ljutomerskem in tudi še v Ormoškem okraji — tako nam poroča že več let konjerejsko društvo. Da pa je to tudi resnično in ne pretirano, prepriča se vsak lahko sam, ki po lepem murskem in spodnjem dravskem polji potuje. Tukaj vidiš brdke, lahke in visoke konje, ki bi bili ponos marsikateri lepi velikomestni kočiji! Pa tudi mnogokrat so tak ponos, ker se jih vsako leto lepo število raznim kupcem po dobri ceni proda. Kmetje pa tudi skrbijo za svoje „čizke“, jih dobro in pazljivo redijo in vadijo za dirke.

Poleg domačih dirk se pa udeležujejo nekateri kmetje dirk v Mariboru, da celo v Gradcu, kjer je dosti drugih takozvanih „športlerjev“, ki so z raznimi mazili namazani.

V rečenih krajih imamo izvrstne konjerejske slovenske kmete kakor: Antona Bežana iz Šalince, Marko Bežana iz Babinec, Matijo Kranjca iz Obriža, Ivana Misleta iz Babinec in Tomaža Plavca iz Lo-

peršic. Vsak izmed teh je že bil odlikovan s kakim darilom. Posebno imenitno je bil odlikovan letos v štirih dirkah s svojo kobilo „Lucedo“ Matija Krajnc kmet iz Obriža pri Središči. Častitamo vsem!

Kmetovalci! ti možje Vam naj bodo v pogum, da si izrežete dobre konje. „Miško“.

Iz Ormoža 6. oktobra. [Izv. dop.] Letošnje leto, katero za sadje po naših krajih ni bilo preimenitno, je bilo za nekatere lege zelo ugodno, kar sprevidimo še le sedaj, ko se je tukaj po železnici in Dravi spravilo toliko jabolk. Kupcev, posebno Virtemberžanov je bilo obilo, ki so pokupili največ jabolk za prešo in tudi mnogo namiznih. Blizu 60.000 gld. se je dobilo tukaj za jabolka, ki so se kupovala po 10—24 gld. štrtinjak. — Zasluge za to kupčijo ima mej drugimi naš domači trgovec gospod Alojzij Mikl, ki jih je nad dvajset vagonov nakupil in prodal. Vsak bode iz tega izprevidil, kako dobro je saditi in gojiti sadno drevje. Poprimite se tega vsi posestniki in vsak v to primeren prostorček porabite. Trud Vam bode obilno po vrnjen!

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XX.

22. avgusta.

(Louvre.)

(Konec.)

„Musée des marbres antiques“ je poln slavni proizvodov stare umetnosti. Najpoprej stopimo v tako zvano „kariatidno dvorano“, v kateri je slavil Henrik IV. dne 24. avgusta l. 1572. — torej ravno jutrajšega dne je obletnica — svojo svatbo z Margareto de Valois, (Bartolomejeva noč.) Tukaj je tudi on ležal na mrtvaškem odru, usmrčen po Ravaillacu l. 1610. L. 1660. je davalo ravno tukaj predstave Molièrovo dramatično društvo, a igral je tudi slavni dramatik sam. Ime je dobila ta dvorana po Kariatidah, štirih ženskih kipovih, kateri drže tribuno. Ti so mojstersko delo Goujona. Na prvi pogled vidiš orjaka Herkula s sinom Telefom. Ob stenah so: Platejski levi, pijan Bah, Venera v kopelji, Jupiter, Aleksander Veliki in drugi. V sredini je velika posoda za vodo z Gorgonsko glavo. Ti kipovi so deloma iz pentelskega, deloma iz Pariškega mramorja.

Druga dvorana nosi ime po kolosalnem kipu reke Tiber z Romulom in Remom. V sredini je Diana s košuto, donesena iz Verzajla, delo nekega grškega umetnika, kateri je brzkone živel v Rimu. Ob steni je solčna ura (časovnik) z dvanaestimi božjimi glavami, imenovana „astrologičen oltar Gabijski“.

V tretjeji gladiatorske dvorani so predstavljeni borgeški borci od kiparja Agazija iz Efeza; jako slavno delo, o katerem piše znani estetik Lübke v svojem delu „Zgodovina plastike“ zelo pohvalno. Estetik Waagen drži ta kip za najizvrstnejši proizvod stare skulpture, kar se nam jih je ohranilo: Tukaj je videti tudi Marzija, privezanega na drevo, da režejo kožo ž njega pri živem telesu po zapovedi Apolona.

Dvorana Minerve ima ime po kipu, ki se je

našel od te boginje v razvalinah neke vile blizu Velletri. To je najznamenitejši kip, ostavši od te boginje iz starega veka. Star sarkofag z devetimi muzami, Herkul kot otrok, poprse Homerja in še več drugih slavni skulptur mogel bi našteti v tej dvorani.

Dvorana Melpomene (muze tragedije), ogromen kip, kateri je poleg Venera Milonske, ki se nahaja v sledeči dvorani, najvažnejši umetniški proizvod v Louvru. Utisek obeh je velikansk; posebno bi se dalo mnogo reči o Veneri. Ta kip je brž ko ne iz Skopasove šole. Našli so ga leta 1820 na otoku Melos. Dajmo besedo Waagenu kateri piše v svojem delu „Umetna dela v Parizu“ o njem tako-le:

„Akoravno je izražen značaj boginje ljubezni jako jasno, vendar je celo vzpodobljanje nenavadno velikansko, resno in blagorodno. Samo od pasa nizdolu oblečena, stoji v zavesti sigurne zmage, glavo na kviško, jako ponosno. Gole oblike so polne veličja in izraza v priprostih črtah, ter spominjajo na okroglaste proizvode Partenona, a ž njimi je zedinjena čista naivna, nežna in zdrava mehkost in polnota. Ker zedinjuje ta kip te toliko težko se spadajoče lastnosti, za to nam je posebno dražesten, kakor nobeden drug iz starega veka ohranjen v takem razmeru. Obličje boginje je polno duševnega dostojanstva“ itd.

A o Melpomeni govori isti estetik tako-le: „Arhitektonično stroga skulptura se je tukaj najlepše spogodila s predpisi pozneje svobodne umetnosti. Uzvišena resnost in tisti zunanji mir, ki je svojstven pravej naučenosti, izrazujeta se na velikih blagorodnih črtah po lici, čijega strogost se vendar omehuje z lepo polnoto zaokroženja in vseh oblik.“

Potem slede dvorane Psihe, Adonisa in Hermafrodita. V dvorani Medéje stoji sarkofag z lepimi skulpturami, predstavljajočimi maščevanje Medéje: Glauka dobi otrok Medéjinih otrovano sva-tovsko obleko; otrov začne delovati. Glauka se valja po svojej postelji v strašnih bolečinah, kar je predstavljeno z največim umetniškim vznosom in jako izrazito; a od zadnjih dveh podob predstavlja jedna Medéjo, ko hoče umoriti svoje otroke, druga pa ko se odpelje z vozom, pred katerim so upreženi zmaji.

Dvorana Fidija je tudi jako zanimiva zaradi grških izvornih kipov in reliefov, ki se tam nahajajo, pa tudi starih napisov na mramorja od leta 457 pred Kr. donešenega iz Aten in iz drugih grških mest.

V Mitra sovej dvorani, katera se tudi imenuje dvorana „štirih letnih časov“, razdeljeni s stebri na štiri prostore, nahajajo se kipovi rimskih cesarjev in cesaric. Zanimiva je Mitrasova žrtva; potem Hadrijan in Sabina predstavljena kot Mart in Venera. Hrastova vrata, lepo izrezljana iz leta 1658. V sredini je ogromen kip Marka Avrelija.

Završimo z dvorano Avgusta, v kateri stoji krasen kip istega cesarja, kip Germanika z želvo v položaji Merkurja. Mesalina in Britanika ter še mnogi drugi kipovi. Jeden sarkofag, ki sicer ni nič posebnega, zanimal me je zaradi tega, ker

To je nekak prevod iz latinščine. Tega se mi za mojega župnikovanja ni zgodilo: krstno ime zavreči in potem lepotiti se z drugim. In potem njegovo zaupno občevanje s človekom, o katerem ne vemo, je li pogan ali krščan... Saj ste tudi o njem gotovo čuli. Imenuje se Refunda. Ne vem, kaj da ga neso opazili uradi, ravno tako, kakor bi nad njegovim potikanjem nalašč zatiskali oči. Na Podlesji razsipa iskre že mnogo let. Raznaša knjižice, daje jih, da zastonjé... Kvét bil je njegov najvernejši, in njegova hči najstrastnejša čitateljica... S temi knjigami v glavi pozabil je, da je samo kmet, hotel je biti nad gospódo, in zato danes sedi. Vi seveda o njem niti zdaj ne dovolite reči ničesar, istotako ne o njegovi hčeri! Tako, tako; kdor kam hoče, pomozimo mu tija!

Poslednje besede izgovoril je gospod župnik zopet z nekako sosebuim priglasom.

Potem pa se je danes prvič nasmejaj; pozabil je namreč za hip, da v njegovi sobi leži kopica uradnih vprašanj in poleg njih četrta pola zopet pokvarjena. Domišljal si je, da je s tem govorom popolnoma premogel gospoda kaplana. Sedel je namreč mladi duhovnik s povešeno glavo in na bledeh licih s temno rudečico, kakor bi bile obtožbe namenjene Kvétu, njega samega dirnile v srce.

„Dal sem vam koj početkoma migljaj. Vi ga niste hoteli razumeti, in jaz sem molčal.“

„Žal mi je, častiti gospod, da vam niti zdaj ne morem pritrđiti. Kvéta spoštujem do današnjega dne!“

„In njegovo obitelj tudi?“

Gospod župnik govoril je s še čudnejšim priglasom.

„Tudi, častiti gospod!“

„Nečem vam spoštovanja do njega nikakor oponašati in tem manje do njegove obitelji! Svarim vas samo — delam to danes poslednjikrat. Zelo možno, da bo že prepozno.“

Obraz župnikov dobil je nanagloma še „uradnejši“ izraz, kakor je bila ona listina z uprašnji.

„Bil bi morebiti bolje storil, ako bi bil tudi danes molčal!“

„Kakor izvolite soditi.“

Župnik se je hitro odmaknil in še hitreje ustal in rekel razdražen: „Jako čudno si postiljate tukajšnji župi! — Pazite!“

Za četrť ure sedel je zopet za mizo, a pisal ni. Bil je preveč razburjen.

„Kje je neki hodil zadnjič? — Še tega je pri vsem nedostajalo! Pričakoval sem ga vendar tako

nestrpno! — In če bi danes odšel, ne vem, kaj bi dal za to! Polu življenja mi jemlje, le on — le on sam! Večna škoda vsake besede! In kako dela! Najpreje sama pokorščina, utelešena dobrot, a jedva se pri nas ogreje, ne ve kam z ošabnostjo.“

Gospod župnik vzel je za tem uvodom zopet pero v roko in zopet začel pisati — peto polo. A zdaj še le mu ni hotelo od rok! Pisal je — prečital — črtal in zopet pisal.

Bila je že jednajsta, in gospod župnik je še sedel za mizo nagnen nad polo papirja v roci z gosjim peresom.

Mladi duhovnik je tudi še zdaj bdel v svoji sobici, niti ni opazil, da je voščena dogorevajoč trepetala s plamenom. Sedel je, kakor je imel navado, opirajoč glavo ob desnico globoko zamisljen. Knjiga, iz katere je običajno čital, predno je legel, ležala je danes pred njim zaprta. Le včasih je bilo videti, kakor bi mimogrede ozrlo se oko nad posteljo, nad katero je bila obešena podoba Bogorodice, a le težko razbralo je poteze na obrazu Materie Božje, v katere je, kakor je bilo videti, uložila mojstrova roka besede proroka Jeremije: o vi vsi, ki hodite po poti... (Dalje prih.)

je donesen iz Makedonije. Misli sem si pri tej priliki, koliko starin se nahaja po onih krajih, kjer žive na Balkanskem poluotoku Srbi in Bolgari, a kako malo se je dosedaj posebno pri poslednjih storilo za zbiranje teh velevažnih predmetov. Skoro vsako ped zemlje krije tukaj kako zgodovinsko drobtino; samo je treba pobrati in spraviti. Francozi in drugi obrazovani narodi na zapadu iščejo po vseh kotih sveta starin, in jih prenašajo z velikimi stroški v svoje domače muzeje, a na Balkanu, kjer leže tako, da rečem pred nosom važni starinski predmeti, zmeni se le redko kdo za nje. Koliko se je že našlo starin v evropske in azijske Turčiji, pa vse so šle drugam, tako da so za muzej v Carigradu ostali samo najneznatnejši predmeti. Odkar so izpodrinile turško vlast na zapadni strani mlade balkanske države, bilo bi pričakovati, da se bodo same bolj pobrigale za starine na domači zemlji. Pa nobena izvzemši morebiti v nekem oziru Grško, ni razven lepo napisanih pravil o zbiranju starin, še skoraj nič važnega v svojih muzejih izpostavila. Ako bi se ta pravila strogo izpolnjevala, tedaj bi se muzeji mogli s časom še popolniti z več ali manj znatnimi starinami. Sicer se pa zamuda menda v nobenem oziru ne da tako težko popraviti, kakor baš pri arheoloških zbirkah. Starine neso kakor gobe, ki rastejo po dežji. Njih je zmerom manje; a tisti, ki prej pride, ne samo prej melje, nego včasih jedino on kot prvi melje, drugi pa zastonj čakajo.

Francozi so — kakor se vidi že iz tega fragmentarnega opisa — čas dobro uporabili; popolnili so svoje zbirke tako, da se te lahko prištevajo najbogatejšim na svetu; imajo mnoge dragocenosti, za katere jih zavidajo vsi drugi narodi, ker jih za noben denar v izvorniku ni več dobiti. O nekaterih dragocenostih bom govoril še v sledečem pismu.

Domače stvari.

— (Gospod Fran Ks. Souvan,) veletržec v Ljubljani in znani rodoljub, odložil je svoj deželnozborski mandat. Nagibi temu koraku nam neso znani. Trgovska in obrtniška zbornica, ki si je g. Souvana, kot najodličnejega veletržca na Kranjskem, nedavno izbrala svojim poslancem v deželni zbor, imela bode jutri dopolnilno volitev.

— (Umrl) je g. Lovro Haubitz, računski svétnik in načelnik pri računskem oddelku tukajšnjega finančnega ravnateljstva, danes ob treh zjutraj v Baumgartenu pri Dunaji v 59. letu svoje dobe. Pogreb bode jutri ob 3. uri popoldne na Baumgartenskem pokopališču.

— (Sub auspiciis Imperatoris) bode v četrtek dne 10. t. m. na vseučilišču v Gradcu doktorjem juris promoviran gosp. Vladimír Žitèk, avskultant pri dež. sodišču v Ljubljani. To jo v par letih drugi slučaj, da je Slovenec promoviran „sub auspiciis“, in sicer obakrat štajersk Slovenec.

— (Premembe v vojaštvu.) Generalni major Succovaty imenovan je poveljnikom vojaške akademije v Dunajskem Novem Mestu. Sedanji poveljnik, polkovnik Hartmann imenovan je poveljnikom 4. polkovnik Pilat 54., Navarini 8., Fleck 38., Lehmann 94., Heyrovski, polkovnik 17. pešpolka v Ljubljani, 12., Arthold 66. peš-brigade

— (Polaganje vodovodnih glavnih cevij) v Ljubljanskem mestu je zadnje soboto firma John Gramlick & Comp z Dunaja še pred določenim časom popolnoma dogotovila. Zadnje delo bilo je v Streliških ulicah, kjer so delavci končavši polaganje cevij postavili okrašeno drevo v znamenje dovršenega dela. Samo preko Ljubljance pri sv. Jakoba mostu in pri Gradašči treba je zvezati še cevi, katera dela pa bode mestna občina Ljubljanska v lastni režiji izvršila.

— (Iz Radovljice) piše se nam: 1. t. m. pisalo je 14 občin Radovljiškega okraja g. poslancu dr. Poklukarju pismo, v katerem mu častitajo na njegovem imenovanju deželnim glavarjem, proseč ga, da bi delal proti novemu občinskemu redu in novemu občinskemu volilnemu redu. Proti temu načrtu je splošna opozicija po vseh kmetških občinah in volilci so g. dr. Poklukarju itak že izrekli svoje mnenje pred volitvijo in po volitvi.

— (Iz Trsta:) Dr. Piccolo se je izrekel, da pri predstojeh deželnozborskih volitvah ne kandiduje več. Pričakujejo se jednake izjave še od drugih članov mestnega zbora, ki vsi pripadajo „Progresso“-vi stranki.

— (Okrajna bolniška blagajna Ljubljanska.) Do 30. dne septembra oglašeni je 62 obolelih udov, mej njimi 4 ženske. Umrli so 3 udje. Bolniščine, zdravniških nagrad, bolniških oskrbovalnih stroškov za zdravila, prevažanje in pogrebščine plačala je blagajna 512 gld. 20 kr. To je živ dokaz, da dela ta novi zavod jako blagodejno in je delavcu v korist ter v tolažilo za slučaj bolezni.

— (Kaznilnica v Mariboru) se je v nedeljo slovesno otvorila v prisotnosti višjega državnega pravdnika dr. Leitmaierja, župana Nagyja, dr. Radeya, kot namestnika deželnega glavarja, nadravnatelja Markovića, in dr. Monsgr. Kosar propovedoval je v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku. Po končanem cerkvenem opravilu se je v dvorani s primernimi govori vršila otvorilna slavnost.

— (Iz Tržiča:) Povodom slavnosti imenodne presvetlega cesarja priredil je odbor tukajšnjega „Bralnega društva“ lep banket, katerega se je udeležilo toliko odličnih društvenikov, da je bila društvena soba prenatlačena. Slavnost vršila se je v najlepšem redu. Prvo napitnico govoril je društveni predsednik g. Alojzij Šimec, ki je v iskrenih besedah napil preljubljenemu vladarju. Na gromoviti trikratni „Živio!“ zapeli so društveni pevci lepo ubrano in naudušeno cesarsko pesen, katero so vsi prisotni gospodje stojé poslušali. Tej napitnici odzdravil je tukajšnji častiti okrajni zdravnik g. Gregor Žerjav s prav srčnimi besedami. Potem pelo se je več narodnih pesnij, naposled bila je prosta zabava. „Bralno društvo“ sme s tem svojim nastopom biti zadovoljno, ker je zabava bila presrčna in se je videlo, da ima društvo jako veliko simpatij.

— (Nesreča na vodi.) Iz Ormoža se nam piše: V sredo dne 2. t. m. priplava popoldne velik „flos“ z deskami doli od Ptuja. Ko pride do novega Ormoškega mosta ga močna in velika voda zasakne, da trešči v mostovni steber. Flos se razbije in vsi flosarji z gospodarjem padejo v vodo. Štirje se s plavanjem rešijo — dva druga in gospodar jasejo velika bruna, ker ni bilo pomoči, doli po Dravi, proseč pomoči. Niže Frankovec pridejo blizu brega. Gospodar se prime za neko vrbo, da bi prišel na suho — pa, ko bruno zapusti se vrba zgrudi ž njim v valove, v katerih je utonil. Ostala dva na brunih pa rešijo nekateri Hrvatje, ki so na otoku prali zlato in srebro. Gospodar je bil doma neki od Marenbrega in se je prvič na kupčijo vozil. Kričeč je ponujal 100 gld. za rešitev, pa ni bilo mogoče. Posestnik mosta bi pač naj bil primoran, da bi za nesreče bilo nekaj čolnov, posebno sedaj, ko Drava tako menjava svoj tir — in to ravno pod mostom.

— (Današnji mesečni živinski semenj) bil je izredno dobro obiskau, kajti prignalo se je danes več ko dvakrat toliko živine, kakor prejšnji dve leti. Prignalo se je 741 volov in konj, 1011 krav, 72 telet, torej skupaj 1824 glav. Cene za krave in vole so bile izredno dobre, kupcev z Laškega, Koroškega in Tirolskega jako veliko.

— („Grobne pjesme“.) Mlad in nadarjen pisatelj hrvatski g. Stjepan pl. Miletić, ki se

je z dobrim uspehom poskušal že na dramatičnem polju, izdal je pod omenjenim naslovom zbirko pesnij žalostink, posvečenih iskreno ljubljenu prijatelju, katerega je pokosila prerana smrt. Pesmi odlikujejo se po lepi obliki in uzvišenih mislih in nam ugajajo posebno one, v katerih je pesnik ubral rodoljubno struno. Prijateljem lirike priporočamo Miletićeve „grobne pjesme“, katere je „Dionička tiskara“ v prav lepi obliki izdala. Cena 40 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 7. oktobra. „Kreuzzeitung“ piše, da carjev pohod ne bode razgnal oblakov, ako Rusija stavi tako nemogoče zahteve, na primer, da naj Nemčija opusti „svoje nespametno potezanje za Avstrijo“. Tudi „Vossische Zeitung“ izjavlja, da Nemčija nikdar na to misliti ne more, da bi na troške Avstrije stopila v dvomljive razmere z Rusijo.

Peterburg 7. oktobra. Minister cesarske hiše, grof Voroncov Daškov, glavnega stana poveljnik, generalni pobočnik Richter, načelnik vojaške pisarnice, grof Osuvjev in njegov pristav, baron Budberg odpotovali so v Berolin.

Dunaj 8. oktobra. Sekcijski načelnik v notranjem ministerstvu grof Kielmannsegg imenovan namestnikom na Dolenjem Avstrijskem. Dopoldne ob 11. uri prisegel je nadvojvodi Karolu Ludoviku, ki je zastopal cesarja.

Berolin 8. oktobra. Kakor se čuje iz dobrega vira, odpotujeta cesar in cesarica dne 10. oktobra zvečer v Italijo. Cesar povrne se v četrtek iz Kiela.

Razne vesti.

* (Baron Hirsch) namerava nič manj nego 12 milijonov odločiti za ustanove za šolske in obrtne namene v Galiciji. Do teh ustanov bodo imeli pravico židje in kristijani.

* (Orkan in nasledki njegovi.) Iz Rima se poroča dne 5. t. m., da je v pokrajini Cagliari bil strašen orkan, ki je napravil mnogo škode. Tudi več ljudij je ubitih. V selu Quartu je razrušil nad 200 hiš, iz razvalin izvlekli so devet mrličev. V Quartucciu je vihar podrl 30 hiš in našli so pod razvalinami že 5 mrtvih. V Pizziu, Monseratu in Cagliari je tudi več hiš poškodovanih.

* (Pes v oporoki.) Nedavno umrl je računski asistent v trgovskem ministerstvu na Dunaji, Hoka in zapustil 1000 gld. v ta namen, da se porabijo za prebrnitev njegovega psa „Buršerla“. Omeniti je še, da je pred več leti tudi Hokova teta 1000 gld. bila zapustila v jednak namen.

* (Ciklon.) Iz Novega Yorka se 4. t. m. poroča: Po poročilih došlih iz Verakruza razsajal je nedavno na otoku Carmenu v Méhikanskem zalivu strašen vihar, ki je potopil 27 bark, podrl 125 hiš in mnogo ljudij usmrtil.

Trajni zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-11)

Umrl so v Ljubljani:

5. oktobra: Urša Kobi, gostija, 78 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem. — Josip Hein, ključar, 67 let, Reber št. 11, za jetiko. — Fran Hirs, pisarjev sin, 11 dni, Dunajska cesta št. 35, za vodenico.

6. oktobra: Ana Selan, delavčeva žena, 20 let, Karlovska cesta št. 24, za jetiko. — Marija Klopčar, hišna posestnica, 73 let, Kladezne ulice št. 7, za jetiko.

7. oktobra: Emilija Sršen, konduktarjeva hči, 4 leta, Poljske ulice št. 38, za vnetico črev.

8. oktobra: Antonija Stedry, nadljudničarjeva žena, 79 let, Nunske ulice št. 4, za oslabljenjem. — Marija Tomc, delavčeva žena, 66 let, Streliške ulice št. 8, za vodenico.

V deželnej bolnici:

4. oktobra: Andrej Žonta, delavec, 55 let, za jetiko.

5. oktobra: Matija Cerar, krojač, 42 let, za jetiko. — Marija Fister, gostija, 54 let, za kroničnim črevesnim katarom.

7. oktobra: Janez Anžlovar, kovač, 24 let, za mrzlico.

Usojamo si naznanjati, da pošiljamo svojo priznano izvrstno

uležano, marcno in ekSPORTNO pivo

od sedaj ne le v sodih, temveč tudi v steklenicah naravnost iz pivovarne, in prosimo torej naročila na

pivo v steklenicah

pošiljati naravnost tvrdki naši.

Z zagotavljanjem najskrbnejše postrežbe se najljudnejše priporočamo za mnogobrojna naročila.

Z velespoštovanjem

Bratje Kosler

(828-1)

v L.

Dobivajo se tudi

tropinje in kali.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Zahvala.

Velepoštovanemu gospodu Ivanu Murniku, ces. svetniku, tajniku trgovinske in obrtniške zbornice, dežel-nemu odborniku itd., izrekata podpisana za risala (Reiss-zeuge) in knjige, katero je blagovolil podariti najpridnej-šim učencem tukajšnje obrtno-trgovske nadaljevalnice, v imenu šolskega obrtnega odbora in v imenu obdarovanih učencev najiskrenejšo zahvalo.

V Kamniku, dne 6. oktobra 1889.

Fran Fischer, **Val. Burnik,**
 župan in načelnik šolskega **vodja.**
 obrtnega odbora.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- sovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
7. okt.	7. zjutraj	730.6 mm.	13.6° C	sl. svz.	obl.	10.10 mm.
	2. popol.	729.8 mm.	17.4° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	730.8 mm.	13.2° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 14.7°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8 oktobra t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.95	83.90
Srebrna renta	84.80	84.85
Zlata renta	110.50	110.70
5% marcna renta	99.75	99.75
Akcije narodne banke	922.—	922.—
Kreditne akcije	306.75	306.25
London	119.65	119.60
Srebro	—	—
Napol.	3.47	9.47 1/2
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.37 1/2	58.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 132	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	25
Ogerska zlata renta 4%	100	30
Ogerska papirna renta 5%	95	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 122	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	—
Kreditne srečke	100 gl. 181	50

Uradniki c. kr. finančnega ravnatelj-
 stva v Ljubljani javljajo tužno vest, da je
 danes ob 3. uri zjutraj gospod

LOVRO HAUBITZ

c. kr. računski svetnik in načelnik finančnega
 računskega oddelka

po dolgej teškej bolezni na Dunaji izdihnil dušo
 svojo.

Pozemelske ostanke pokojnika bodo jutri popo-
 ludne ob 3. uri na pokopališči Baumgarten pri
 Dunaji položili k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 8. oktobra 1889.

Tužnim srcem naznanjava vsem sorodnikom,
 prijateljem in znancem prežalostno vest, da je
 gospod

LOVRO HAUBITZ

c. kr. računski svetnik in načelnik finančnega ra-
 čunskega oddelka v Ljubljani

po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti za
 umirajočega, danes 8. t. m. ob 3. uri zjutraj mirno
 v Gospodu zaspal.

Telo predragega pokojnega bode jutri popo-
 ludne ob 3. uri na pokopališči Baumgarten pri
 Dunaji položeno k večnemu počitku.

Priporočava ranjcega v blag spomin in
 molitev.

V Ljubljani, 8. oktobra 1889.

Fran in Tereza Smola.

Izurjen dacar

vsprejme se v službo.

Prošnje do 15. t. m.

V Kamniku, dne 6 oktobra 1889.

(827-2)

Fischer s. r.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dne	v postaji in uradu	za zakupno postajo	Za čas		Za naslednje približne pre- skrbovalne potrebščine		Varščina, ki se naj uloži.	Opazka
			od	do	vsak dan	za predmet		
16. oktobra 1889	v Mariboru pri c. kr. vojaškem preskrbo- valnem ma- gacinu (Magdalenino predmestje, Eisenstrasse Nr. 16)		Za garnizujoče čete, zavode, osamljene in deželno- brambovske čete					Odpadajoča letna potrebščina ovsa, približno
			Celje	1. januarija	konca avgusta 1890	11	40	185 g
					konca dec. 1890	460	350	
			Ptuj		konca avgusta 1890	6	20	75 g
konca dec. 1890	433	350						

Pogoji.

- Na zgoraj navedeni dan boče pri c. kr. preskrbovalnem magacinu v Mariboru javna zakupna zalagalna obravnava z vsprejetjem pisanih zapečatenih ponudb (izključivši ustne ponudbe). Pisane po-
 nudbe imajo zgoraj navedeni dan vsaj do **10. ure dopoludne** doiti. Na pozneje ali brzojavno
 došle ponudbe se ne bode oziralo. Ko bi se v kakej ponudbi nastavek v črkah za pravi.
- Podjetniki, ki vojaškej upravi neso znani, morajo se izkazati s spričevalom trgovinske ali obrtne
 zbornice, oziroma taki obrtovalci, ki nemoj firme, s spričevalom pristojnega oblastva prve stopinje
 o solidnosti in zalagalnej zmožnosti. To spričevalo biti mora najnovjega datuma in na prošnjo
 stranke oziroma političnega oblastva vsaj dan pred obravnavo doiti potom imenovane zbornice oziroma
 političnega oblastva c. kr. preskrbovalnemu magacinu v Maribor. Nasledki kacega morebitnega za-
 kasnenja zadevajo vsekako le stranko.
- Občine so vsekako oproščene uložitve varščine ali kavcije in se ravno tako kakor kme-
 tijska društva ali producenti posebno opozarjajo na s tem razpisano zakupno preskrbo-
 vanje vojaških potrebščin.
- Poleg ponudbe za zakup bodo se vsprejemale tudi ponudbe za prevzetje izdelovanja kruha
 iz erarične moke po civilnih pekih in se morajo glasiti v tem slučaju na pekarsko pla-
 čilo za meterski cent popečene moke (ustevši za peko porabljena drva in svečava in sol, katere
 se primeša testu v izmeri 1 kilo na 100 kilo moke.)
- Ravno tako zakupno oddajo kruha kakor tudi izdelovanje kruha iz erarične moke, pre-
 vzeti morejo načelno le peki, ne pa tudi drugi podjetniki.
- Ponudbe za oddajo kruha in ovsa za prehode imajo se staviti v zmislu točke IV. zvezka pogojev.
- Kruh se ima izdelovati načelno na oddajni postaji sami. Oddajati ima se loco postaje, ki ga potre-
 buje, v naslednjih oddajnih obrokih in sicer:
 a) kruh od 5 do 5 dni
 b) oves pol- in celomesečno.
- Ponudniki odreko se glede izjave vojne uprave o sprejetji ponudbe, da bi se morala držati v § 862
 obč. drž. zak. potem v članih 318 in 319 avstrijskega in §§ 314 in 315 ogerskega trgovskega zakona
 glede izjav o vsprejetji obljub ali ponudbe določenih obrokov.
- Onemu, ki dobi zakup kruha oziroma njega izdelovanje iz erarične moke, morejo se državni pekarijski
 prostori in peči za čas zakupa oziroma pogodbe za peko proti plačilu v porabo prepustiti proti
 primerni najemnini. Vendar je zavezan najeto poslopje in posloppjine dele na svoje stroške zavarov-
 vati proti nevarnosti ognja.
- Na ponudbe, obsegajoče krajšo zavezanost nego 14 dni, se ne bode oziralo.
- Natančnejši pogoji pregledajo se lahko od 8. do 12. ure dopoludne in od 3. od 6. ure po-
 poludne pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ptujem, pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem
 magacinu v Mariboru in njega podružnici v Celji, kjer so zvezki pogojev razgrnjeni na
 ogleđ, in od katerih se izvodi proti plačilu 28 kr. na željo tudi po pošti pošljejo.
- Vsak ponudnik ima se izrecno izreči, da se podvrže določbam tega zvezka pogojev.

Od upravne komisije c. kr. vojaškega magacina v Mariboru dne 1. oktobra 1889.

Ponudbeni formular.

50 kr. kolek.
 Jaz podpisani izjavim s tem, da hočem vsled razglasa št. 1598 z dne 1. oktobra 1889 za
 postajo zakupnim potom ušteveši užitnarino in druge davščine
 1 porcijo kruha à 840 gramov po ceni kr. reci! krajcarjev,
 1 porcijo ovsa à 3360 gramov po ceni kr. reci! krajcarjev,
 (oziroma) za postajo izdelovanje kruha iz erarične moke po ceni gld. kr. reci!
 goldinarjev krajcarjev od meterskega centa popečene moke (ušteveši
 drva, luč in sol)
 za čas od 1. januarja do konca avgusta oziroma decembra 1890 oddajati oziroma preskrbovati, pre-
 skrbovati prehode po točkah A, B in C) točke IV. zvezka pogojev in za to ponudbo jamčiti s pride-
 jamo varščino gld. obstoječo v
 Nadalje se zavezujem, če dobim zalaganje, vsaj v 14 dneh po dobljenem uradnem obveščeni
 varščino dopolniti v 10 odstotno kavcijo in dajem vojaškej upravi pravico, da sama izvrši to dopolnilo
 s pridržavanjem zakupnega zaslužka, ko bi jaz to opustil.
 (oziroma) Izgovarjam si prepust v najem nahajočih se v eraričnih pekarijskih pro-
 storov proti letni najemnini gld., in se zavezujem, da jih hočem na svoje stroške zavarovati
 proti ognju.
 Po pridejanem odloku v se bode spričevalo o solidnosti in
 zalagalnej sposobnosti c. kr. vojaškemu preskrbovalnemu magacinu naravnost doposlalo.
 Končno se podvržem razen v tem razglasu razglašeni še onim pogojem, ki se nahajajo v
 zvezku pogojev dđto. 1. oktobra 1889 pripravljenem za to obravnavo.
 N., dné oktobra 1889.

Formular za kuvert k ponudbi.

Na c. kr. vojaški preskrbovalni magacin

v

Mariboru.

Ponudba vsled objave z dne 1. oktobra za obravnava z dné 16. oktobra 1889.

N. N.
 stanujoč v N.